

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa W. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w K.,

Prezesowi Sądu Rejonowego w K. i Ministrowi Sprawiedliwości

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 listopada 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania

apelacyjnego, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 marca 2011 r.,

- 1. oddala zażalenie,**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa Sądu Apelacyjnego na rzecz adw. J. P. Kancelaria Adwokacka kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z 11 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny zasądził od powoda na rzecz Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1500 złotych tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego. Swoje rozstrzygnięcie oparł na treści art. 102 k.p.c.

Powód zaskarżył to postanowienie zażaleniem, w którym wniósł o jego zmianę i odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania. Wskazał, że jego sytuacja majątkowa i osobista jest wyjątkowa, co uzasadnia zastosowanie w sprawie art. 102 k.p.c. poprzez całkowite odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od - odnoszącej się do obowiązku rozliczania kosztów postępowania - zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega ocenie sądu orzekającego w jednostkowym przypadku, także na tle całokształtu rozpoznanej sprawy.

Z rozstrzygnięcia wydanego w niniejszej sprawie wynika, że Sąd uznał, iż w sprawie mają miejsce szczególne okoliczności, które przemawiają za zastosowaniem art. 102 k.p.c. Uznał jednakże, że powód może ponieść część tych kosztów, to jest kwotę 1500 zł. Podkreślił w uzasadnieniu, że zaskarżając wyrok Sądu pierwszej instancji, powód powinien liczyć się z tym, iż jego żądanie nie zostanie uwzględnione, albowiem zapoznał się z treścią uzasadnienia wyroku. Ocena, czy w sprawie ma zastosowanie art. 102 k.p.c. dokonywana jest na tle stanu faktycznego konkretnej sprawy i należy do sądu orzekającego w sprawie. Z oceną dokonaną przez Sąd Apelacyjny należy się zgodzić. Sąd wyjaśnił motywy zasądzenia od powoda jedynie części kosztów postępowania i nie budzą one wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Sąd Najwyższy przyznał adw. J. P. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należny podatek VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ustalając należne wynagrodzenie w oparciu o treść §

13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).